

Humla stenvalvsbro

Humla

Hombla Sochn omnämns första gången på 1300-talet. Socknen har fått sitt namn av kyrkbyn. Ortnamnet kan innehålla en svensk motsvarighet till norska dialekters hummel 'sten'. Marken vid Humla är stenig.

Fram till jordregleringsreformen laga skifte, som genomfördes i Humla 1855, låg byns alla gårdar samlade på Åsen runt kyrkan. Då flyttades många brukningsdelar ut och den medeltida klungbykaraktären splittrades.

Stenbro i fyra valv

Humla stenvalvsbro byggdes 1869-72 av Wik från Vedåsla i Dalum. Bron har fyra spann och är uppförd över Ätran i råhuggen kallmurad granit, dvs utan murbruk. Denna valvteknik har hämtats från de romerska tunnvalvens byggnadsskick.

Under 1980-talet fanns diskussioner om att riva bron eftersom den inte kunde klara tunga transporter, men i stället byggdes en ny bro för trafik en bit nedströms.

Så här såg Humla bro ut sommaren 2009. Ätran är igenväxt av vass.

Vägar och broar genom historien

Vattendragen har i alla tider underlättat kontakter mellan människor. På många runstenar omtalas brobyggen och de äldsta broarna var gjorda av trästockar som lades över lämpliga vadställen.

Under 1600-talet förbättrades och utökades vägnätet. Milstenar och vägvisare började resas och större vägar underhölls regelbundet.

På 1700-talet inleddes stenbroarnas storhetstid genom en lag som föreskrev att broar skulle byggas i sten och vara tillräckligt breda för en vagn.

Mot slutet av 1800-talet blev sedan murade broar vanliga och så småningom började broar byggas av järn. Idag uppförs de flesta broar i betong.

[Hitta till Humla stenvalvsbro!](#)

Restaureringen av bron

Humla bro restaurerades 1992.

Valvformar monterades i valven under arbetet.

Humla bro efter att den lagats 1992. Numera kör ingen motortrafik på bron.